

Страна с. ж. 1) сторона: Арно я неа паметва На коя стърна седеше. М. 138. Съ разигра она слано море, Силенъ ветаръ отъ четири стърни. М. 55 р. 55. На страна, на страни, въ сторону, въ стороны: Въ това Герловско укражие само единичко знамянито село българеко ся є съхранило, Върбица, на страна отъ тия села турски. Гп. 181. Азъ си поотдалихъ настрави, между овощите. Х. I, 90. Щомъ глѣбали жената хванала ги за ръка и ги повела татъкъ на старина. ib. 18. Близо до рѣката Ломъ, Милчу замъркана, потърколи са малко на стърни въ една долчинка на зелената морава, уморенъ тосъ — часъ засна. Зк. 127. Куклата ся хвърля настърна. Л. Д. 71 р. 194. Като оставимъ на стърна въспитанието за военна цѣль... Тука дѣцата развиватъ онъя стърни на съществото си. ib. р. 181. Тии стари знания—оставятъ настърни. Б. С. р. 9. Отъ страна, со стороны: На младенците после съ даватъ хлѣпъ и вино, донесени отъ стърната отъ зетотъ. М. р. 516. Ето отгдѣ происходи тая студенина отъ страна на родителите къмъ тия храмове на науката. Л. Д. 69 р. 158. Отъ една страна — отъ друга страна, съ одной стороны — съ другой стороны. — Н' една страна (здѣсь) тога венчани си венчать, На другата страна (тамъ) кърщене си кършать. М. 169. На вси странъ, на всѣ стороны; по всюду: Войводата и кметовете си свалихъ гуглицѣ и поклонихъ се на вси странъ на казацитетъ. Тб. 27. Дружества за трезвеностъ да ся стараешъ да ся увеличяватъ и размножаватъ на вси странъ, гдѣто ся ше. Л. Д. 69 р. 126. Отъ вси странъ, со всѣхъ странъ, ото всюду: Жаловитъ викъ се разнесе отъ вси странъ. Тб. 36. Отечество въ честито не когато е запазено отъ вси странъ съ твърдины. Л. Д. 74 р. 100. 2) бокъ: Либе Стоене, Стоене! Отъ какъ са либе съ тебъ зехме, Азъ си лягамъ отъ лѣво, А ти си лягашъ отъ дѣсно; Сега азъ ща да лѣгна отъ дѣсно, Че ма стрѣната заболи. Ч. 291. Дѣтето да ся прострѣ на страна устата му да ся обрънѣтъ за да истече вабраното само. Л. Д. 70 р. 97. 3) щека: Брада пълна и широка; страни пълни; цвѣтъ румантъ съ бѣлостъ окичентъ. Ч. 58. Лицето ѝ блѣдно и по страните ѝ текатъ едри сѫлзи. З. I. Околчаститѣ ѝ пълни странички, позагорѣли малко отъ съльничовнїй пѣкъ. Зк. 70. 4) одна половина на въючила на лошадь или мулъ клади (въюжъ состоитъ изъ двуихъ разныхъ половинъ, съединяващи сѧ тою и другою боку животнаю): Деветъ е леба испекла, Товаръ е дръва изгорела И страна бела борина, Ока е памукъ испрѣла. Ч. 346. Литра е бубаки испрѣла, Товаръ е д'рва горела, Страна е борина светила. В. 130. 5) страна: Нѣка отидемъ по други страни и да живѣмъ тамо, както ни Богъ даде. Х. I, 15. Ти съ времѧ сѫ пратени нѣгдѣ на страна (за границу) да ся учить у по-добри училища. Л. Д. 1871 р. 106.